

провокує надмірні емоції та сприяє віктимізації, формуючи хибні уявлення про відповідальність жертви [3].

Становище жінок у період війни потребує особливо чутливого медійного висвітлення, адже будь-яка інформаційна помилка може посилити психотравму [1]. Філософсько-культурологічний аспект інформаційної діяльності полягає в тому, що журналістика стає не лише каналом передачі фактів, а й механізмом формування світоглядних рамок, у яких суспільство інтерпретує насильство [2]. У цьому контексті важливим є дотримання європейських стандартів, сформульованих Парламентською асамблеєю Ради Європи, що закликають до відповідального зображення жінок у медіа, уникнення сексистських стереотипів, заохочення професійних етичних підходів і підтримки гендерної рівності та поваги. Водночас візуальна комунікація відіграє особливу роль: медіа мають уникати зображень, що викликають тривогу, сенсаційність і надмірний емоційний тиск, адже вони можуть вторинно травмувати жертв насильства та їхнє оточення [3]. Чутливе ставлення передбачає не лише відсутність шокових фото, а й уважність до мови: термінологія, заголовки та акценти повинні підкреслювати відповідальність злочинця, а не поведінку жертви. Журналістика, що відтворює патріархальні наративи або спирається на стереотипи, здатна непомітно підтримувати структури насильства, тим самим формуючи перекручені образи жінок та їхнього досвіду у свідомості аудиторії [2]. Натомість відповідальна інформаційна діяльність може сприяти суспільному прозрінню, формуванню критичного ставлення до гендерної нерівності та підтримці жінок, які пережили насильство [1]. Медіа мають змогу не лише повідомляти про події, а й трансформувати культурні значення, створюючи простір для солідарності, емпатії та соціальних змін.

Отже, у сучасних умовах війни медіа несуть подвійну відповідальність: за достовірність інформації та за те, яким чином ця інформація впливає на культурні уявлення про жінку, насильство й справедливість. Інформаційні практики стають філософсько-культурологічним інструментом, який або відтворює насильницькі структури, або – за умови дотримання етичних і професійних стандартів – сприяє зміцненню гідності, поваги та прав людини в суспільстві, що переживає воєнні виклики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Lindgren E., Lindholm T., Vliegenthart R., Boomgaarden H. G., Damstra A., Strömbäck J., & Tsfati Y. Trusting the Facts: The Role of Framing, News Media as a (Trusted) Source, and Opinion Resonance for Perceived Truth in Statistical Statements. *Journalism & Mass Communication Quarterly*. 2024. No. 101. Iss. 4. P. 981–1004. <https://doi.org/10.1177/10776990221117117>
2. Siefkes-Andrew A. J., Alexopoulos C. Framing blame in sexual assault: An analysis of attribution in news stories about sexual assault on college campuses. *Violence against Women*. 2019. No. 25. Iss. 6. P. 743–762. <https://doi.org/10.1177/1077801218801111>
3. Monteiro R., Grangeia H., Santos A. Technology-Facilitated Sexual Violence: Victimization and Risk Factors. *Social Sciences*. 2024. No. 13. Iss. 7. P. 372. <https://doi.org/10.3390/socsci13070372>

ЧЕРНИШ Ю. Д.

здобувач IV курсу, спеціальність Культурологія,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»,
м. Київ

chernyshyd@krok.edu.ua

МОМОТ Н. М.

к.ф.н., доц., завідувач кафедри журналістики
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»,
м. Київ

MomotNM@krok.edu.ua

<https://orcid.org/0000-0002-1054-4517>

ПАРТНЕРСТВА

В умовах глобальних викликів XXI ст. культурна дипломатія стає інструментом так званої м'якої сили, що здатна сприяти налагодженню позитивних відносин між державами та, як наслідок, підтримувати політичну стабільність. Створення простору міжнародної взаємодії, що виходить за межі суто економічної зацікавленості, можливе завдяки поширенню унікальних культурних цінностей, обміну знаннями та поглибленню міжкультурного діалогу.

Розвиток і популяризація культурної спадщини — один з аспектів культурної політики, що відкриває можливості до практичної реалізації дипломатичних завдань, серед яких провідними є:

- розуміння різних культур та їхніх компонентів (мови, релігії, традицій та переконань). Завдяки розумінню різних культур, нації можуть зменшити непорозуміння, позбувшись помилково створених уявлень чи вкорінених стереотипів [1].

- будівництва мостів (курсив наш — Ч. Ю.) між культурами, зокрема шляхом впровадження програм культурного обміну. Зміцнення комунікації між людьми, громадами та організаціями в різних країнах слугуватиме підґрунтям для співпраці в різних галузях.

- запобігання та/або вирішення конфліктів. Визнання та повага до особливої культурної ідентичності інших забезпечує умови для конструктивного та відкритого обговорення проблем, а отже підвищує шанси на їх мирне врегулювання.

- просування національних інтересів за кордоном. Демонструючи свою культуру, країни не лише підвищують обізнаність про себе, а й впливають на сприйняття їх іншими гравцями на глобальній арені, тобто формують позитивний імідж власної держави [2]. Це своєю чергою заохочує людей до відвідувань країни з метою туризму та навчання, популяризує вітчизняні товари за межами держави, стимулює залучення іноземних інвестицій та політичних союзників тощо [3].

Таким чином культурна дипломатія — це дієвий чинник, що полегшує встановлення стійких, основаних на порозумінні й довірі, зв'язків між країнами. Варто зазначити, що культурна дипломатія часто входить до царини публічної дипломатії — форми міжнародних відносин, яка передбачає взаємодію та комунікацію не тільки з урядами, а й з громадськістю іноземних держав. Тому доцільною є активна підтримка ініціатив, спрямованих на поширення національної культури серед зарубіжного населення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Saaida, M. B. E. The Role of Culture and Identity in International Relations. *East African Journal of Education and Social Sciences*. 2023. Vol. 4(1). P. 49-57.

2. Cultural diplomacy. Diplo. URL: <https://www.diplomacy.edu/topics/cultural-diplomacy/> (date of access: 24.11.2025).

3. Поплавська М. Феномен культурної спадщини та її місце в сучасних міжнародних відносинах. *Український інформаційний простір*. 2022. № 2(10). С. 43-53.

ШАМАСУРЯН А. А.

студентка 4 курсу, групи клтр-22-дст,
Університет економіки та права «КРОК»»,
м. Київ

shamasuryan13@gmail.com

БУТ О. В.

кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри журналістики,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»»,
м. Київ

ButOV@krok.edu.ua

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ КУЛЬТУРНИЙ БРЕНД: ФОРМУВАННЯ, ТЕХНОЛОГІЇ, ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В УМОВАХ ВІЙНИ

Початок повномасштабної війни значно посилює роль культури в міжнародному